

nichto so teho sameho nemot sweselicz. Ta Ursacha je, schtoz jedyn newje, to jeho neholi, to ani Poscht ani Meloscht neczini, ale je, kajz by nidy nebylo, aby nidy njeschto bycz nedyrbjało.

Tehodla je to jena wot tych nasweczich Schtukow we dzenšnišchim Szenju, so ton Zandzel se swojim Prjedowanjom ton Narod sšewi, a nam ton Schaz wokaže, so nebychmy tak nimo schli tam, dzejz ton Schaz lejzi, a tola niczo wot neho newedili, a so teho sameho ani sweselili, ani troschtowali. Tehodla saporczne ton Zandzel wot teho swoje Prjedowanje, a ze naš wubudziej, so dyrbinmy na tajki našej wosofki Schaz ladacz, a praji: Ja wam pschipowedam wulke Weselje.

Te Słowa su jara derje stajene. Gzi Bajyrjo bjechu teho wulkeho Sšwjetla a teje Zafnoszje dla, jako jeneje nesboneje Wjezy dla, jara postrozeni, dokelz Nebjo a Semja we Wokomiknenju wulkeho Sšwjetla a luty Wohen we czjemeney Rozy bjesche. To widzišche ton Zandzel, ryczi tehodla weselje knim, a praji: Nebojczje so! Jako by rez zyl: Wy žaneje Ursachi nimacze, so bješche so bojeli: so so wy pak bojicze, je jedyn wjesty Zejch, so wy bješche niczo newješze wot teho krašneho drobneho Schaza, kotryž wam Boh schenkwat je, hewak nebyšche so bojeli, haj wy bješche so s Wutrobu sweselili, a dobreje Wyšlje byli. Pschetoz tehodla pschindu ja, so bych wam wulke Weselje pschipowedal, wulki Skuff a Džiw, kotrehož dla, dyž jon prawje do Wutroby ša isacz budjecze, da budjecze dobreje Wyšlje, a budjecze newureknenu wulku Weselosz uszcz.

U to czini wosobi ton Zandzel tehodla, so by žyl rad taske Prjedowanje dzerjecz, kotrež by so jimato a podarmo nebylo, ale to dofozjało, schtoz dyrbi. Tehodla nepraji won, ja

pschipowedam wam jedyn wulki, žadny, džiwny Skuff aby Powjesz, wot kotrehož woni bješche wedziej nemožachu, hacz bychu so teho sameho sweselili, aby jon horjewjali, (pschetoz woni jako khudzi a nišzy Ludzo nemoža sapschijecz, dze so njeschto wosobneho a krašneho stane, aby prajene budže, schtoz by sa nich šluschalo, a so by Boh njeschto wosobneho pola nich czinicz zyl): Ale ja pschipowedam (praji won) a pschinešu wam lu tu Weselosz, niz šnadnu, ale wulku Weselosz; a tajka Weselosz nejudže na wulke Bohastwo, Moz, Frejotu, cziche a pokojne Žiwjenje na Sšwjeczi, ale na ton nowy Narod. To neje jedyn stary a gmejny Narod, kajz schizy Kejzorojo a šralojo narodženi budža, dzejz žaneho Narod temu druhemu troschtny a šbožny neje (dokelz schizy w Njechach a f Sšmerezzi narodženi su) ale ja praju wot tajkeho noweho, troschtneho a weseleho Naroda, so je so wam narodzil ton Šbožnik; tajki Narod dyrbi a može nam jeno prawe wulke Weselje naczinicz. U to tehodla: Pschetoz ton Gžert je naš Gžlowekow jara toboko desje czjšny, a do žalofneje wulkeje Žaloszje sawedl, so my niz jeno we pschinarodženyj Njechu stejimy a tu wjecznu Sšmerez na šebi mamy, ale tež bješche schjednje we Sšwjeczi newureknenje wele Nesboža wot neho dočakacz mamy; tak so skoro nichto žane Wokomiknenje psched nim secher neje, ani na Gžjeli, ani na Kubli. Tak jara knezi won we Sšwjeczi psches lute Mordarstwo, Pscheszjehanje tych Fromnych, Ehanje, Žebanstwo, Rubenstwo a Šranenje ic.

Wosche tajkeje Žaloszje je tež ta, wot kotrejež husto we Gvangelionu prajene budže, so won tež na czjelne Waschnje tych Gžlowekow wobšyne, czini jich bludnych a tornych, ja nochzu prajicz wot teje duchomneje Schfoddy, kotruž won psches falschnu Wuczbu naczini, napełni tych Gžlowekow s Bludom,